

LEZBNIK

Četrtek 11. junij 2015

Leto 3 / št. 4

**“Integrirani,
asimilirani
in filtrirano
normalni.”**

Jara kača in zastavonoše

Tatjana Greif

Za začetek retorično vprašanje. Če bi nenadoma outirali vse zaklozetirane politike, akademike, zdravnike, bankirje, pravnike, ekonomiste, estradnike, športnike, župnike, nune, trobentarje civilnih iniciativ »Za te ali one gre« ter ostale, tod okrog cenjene poklice in tako imenovane javne osebnosti, ki dajejo javni zgled zdrave morale – ali bi morali organizirati še dodatno parado, dve, tri?

Začelo se je davno in trajalo je dolgo. Najprej je bila dekriminalizacija homoseksualnosti, ta se je v Sloveniji zgodila sredi 70. let minulega stoletja. Nato sredi 80. let zaživi gejevsko in lezbično gibanje, ki se mu danes pravilno pravi LGBTI gibanje, nastanejo civilne organizacije, preboj v vidno polje, začne se emancipacija. Nekje sredi 90. let ta združenja prvič od vlade Republike Slovenije zahtevajo pravno ureditev istospolnih zvez oziroma dopolnila ZZZDR na način, ki statusno vključuje tudi ne-hetero državljane in državljanke. Sledi stara zgodba; nastalo je ničkoliko zakonskih predlogov, osnutkov in pravnih rešitev, menjalo se je lepo število vladnih garnitur, ministrov, ministrskih svetnikov, sekretarjev. Smo leta 2015, tega zakona še vedno ni, zadnji poskus visi na tanki referendumski nitki in čaka na tnalo zgodovine.

Leta so tekla, politika je sopla, se pridušala in dušila, gibanje se je namnožilo, razvejalo in fragmentiralo, a videti je, da je homo aktivizem

danes zlasti boj za družino in družinske pravice, družinske vrednote. Vatikan je tako čedno oklestil individualizem, da ta iztrebljena vrsta bodisi ponikne v ilegalo bodisi se prelevi v identiteto tropa. Tudi gibanja se lahko oprime mainstream trajnostni razvoj in kolektivna narodna zavest, družba in njena oblast – ki seveda ni prav nič bolj tolerantna kot pred desetletji, samo kamuflaža je bolj subtilna – se je počasi vdala, vsa milostna in voljna vsaj na videz pristati na homo poroke in homo otroke, zavoljo ljubega miru in ljubega boga.

Ravnokar je Irska z veličastno večino podprla homo poroke in kar z referendumom legalizirala stranpoti nenaravne dekadence. Ljudje so drli z vseh strani, z letali in drugim transportom so se irski rojaki vračali v domovino, zgolj zato, da bi lahko glasovali na referendumu. In mi vsi smo ploskali, išoč upanje za svoj podalpski referendum, ki se mrači na obzorju. Je mar čudno, da taista vele-liberalna Irska prepoveduje splav, ženskam odreka temeljno pravico odločanja o lastnem telesu. Niti ne, če pomislimo, da se patriarhalni, arhaično pobožni strejt večini zdi priročno in praktično, da se cela družba, od prvega strejta do zadnjega geja in zadnje lezbijke, ukalupi na isti način. Vsi enaki, vsi po predalčkih. To je koristno, kapitalsko donosno, politično korektno in za državo ceneje. Bolj nadzorovana, zakrknjena in toga kot je družbena

ureditev, lažje je vladati. Ordnung muss sein. In kalup pomaga.

Gejevske pravice so torej na lepem postale sprejemljive, dopadljive, dopustne – morda bolj kot nekatere druge človekove pravice. Gradi se LGBTI-prijazna družba, država, lokalna oblast. Prirejajo se delavnice, treningi in seminarji za boljše sprejemanje nesprejemljivega, vreščave parade s pisanimi baloni, proslave drugačnosti, cvetličarski sejmi za lažje vključevanje v povprečje. Rekoč, saj vendar nismo promiskuitetni, nismo asocialni, nismo razvratni, nismo bolni, nismo motnja v vesolju, suha veja na drevesu življenja.

A kam smo prišli? Štejemo obletnice, dosežke, štejemo pravice, štejemo parade in veselimo se, da sploh smemo obstajati, dihati, hoditi po tem svetu. Hvaležni za drobtine tolerance se bojujemo naprej in slepo verjame v napredek. Dočakali smo čase, ko Evroposlanci papežu v dar izročijo mavrični šal, ko se pol Evrope po zakonu lahko obsipa z rižem in konfeti poročne blaginje, ko se na Evroviziji v živo uprizarja gej in lezbični poljub in ko v reality šovih nastopajo trans osebe.

Pronicanje, prodiranje v sfero dominantne večinskosti na eni, je odtekanje, curljanje skozi sito filtrirane normalnosti na drugi strani. Integrirani, asimilirani in filtrirano normalni.

Danes Paradi ponosa:

10. 6. ob 21.00 (Klub Tiffany):
Kabaret

Kolofon:

Urednikovanje in oblikovanje: Nina Dragičević
Transport: Jadry Kokot, Ovca

lezbnik@ninadragicevic.com

Med 6. in 13. junijem 2015 izhaja Lezbnik kot posebna edicija v okviru tedna Parade ponosa. Lezbnik je letos finančno podprt s strani Open Society Initiative for Europe.